

repertoriumnummer

25/1924

Datum van uitspraak

17 februari 2025

Rolnummer

2023/672/A

aan te bieden aan de
ontvanger

von-evt
CODE B

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

eindvonnis – tegenspraak

Veroordeling bijdrage geïnd
24 EUR

1e kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op

Niet te registreren

Inzake van:

FEDERATIE VAN HET BELGISCH VLEES VZW , KBO: 0409.742.252, met zetel te 1000 BRUSSEL, Arduinkaai 37 b 1,

eisende partij,
vertegenwoordigd door Meester VERHOYE ARTHUR en Meester VERROKEN MELANIE, advocaat te 1060 BRUSSEL, Henri Jasparlaan 103, mail: melanie@legallab.be

tegen

TIERSCHUTZBUND ZURICH , met zetel te Kempptalstrasse 29 in CH 8308 Illnau, Zwitserland kanton Zürich CHE nummer 106.722.859

ANIMAL WELFARE FOUNDATION , met zetel te Basler Strasse 115 in DE 79115 Freiburg im Bresgau, Duitsland VR nummer 703497

verwerende partijen,
Mevrouw GURTNER SABRINA, in persoon
De heer VN DITFURTH YORK , in persoon
vertegenwoordigd door Meester GODFROID ANTHONY, advocaat te 2970 'S GRAVENWEZEL, Drijverslaan 13, mail: anthony.godfroid@fidelitas.be

** ** *

In deze zaak, in beraad genomen op 13 januari 2025, spreekt de Rechtbank volgend vonnis uit:

Gelet op:

- de gedinginleidende dagvaarding, betekend op 16.01.2023;
- de beschikking artikel 747 Ger.Wb. van 06.03.2023;
- het tussenvonnissen van deze kamer van 02.10.2023;
- de conclusies van verwerende partijen van 28.11.2024;
- de conclusies van eisende partij van 24.09.2024;
- de stukken van partijen;

Gehoord, de raadslieden van partijen op voormelde zitting;

De procedure verliep met in acht name van de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken.

Overeenkomstig artikel 748bis Ger. W. houdt de rechtbank enkel rekening met de laatst genomen (synthese)conclusies van de partijen.

1. Feiten, voorgaanden en vorderingen.

1.1.

Eiseres is een belangenorganisatie uit de roodvleessector, die een aantal slachthuizen, uitsnijderijen en groothandels verenigt en eigenaar is van een merk '*Respectful Life*', naar eigen zeggen in het kader van een initiatief dat beoogt het dierenwelzijn te verbeteren in de bevoorradingsketen van het paardenvlees.

Verweersters zijn twee internationale dierenrechtenorganisaties die naar eigen zeggen een importverbod op paardenvlees uit Noord- en Zuid-Amerika nastreven. Op 17 juni 2022 publiceerden zij op hun websites en op een tweetal online platformen een videofilmje waarin zij zich kritisch opstellen ten aanzien van het initiatief '*Respectful Life*'.

1.2.

In de eerste plaats strekt de vordering van eiseres in hoofdzaak tot veroordeling van verweersters tot verwijdering van de video in kwestie van hun eigen website en van alle mogelijke sociale media, onder verbeurte van een dwangsom.

Daarnaast vordert eiseres lastens verwerende partijen in hoofdzaak tevens betaling van een schadevergoeding ten belope van **26.500,00 euro** in hoofdsom.

1.3.

Verweersters betwisten de gegrondheid van de vordering.

2. Ontvankelijkheid.

Voor alle duidelijkheid wordt eraan herinnerd dat het tussenvonnis van 2 oktober 2023 in dezen inzake het verzoek van eiseres tot toepassing van art. 19, derde lid Ger.W., nog niet heeft geoordeeld over het al dan niet bestaan in hoofde van eiseres van een voldoende en rechtmatig belang bij de voorliggende vordering ten gronde.

In het kader van een beslissing omtrent een verzoek tot voorlopige maatregelen, is het niet mogelijk welke definitieve uitspraak ook te doen omtrent de vordering ten gronde. Hoogstens kan binnen een

dergelijke context worden nagegaan of een voldoende schijn van recht aannemelijk wordt gemaakt, van het bestaan van een belang bij de vordering ten gronde.

Wat er ook van zij, waar op heden de ontvankelijkheid van de vordering ten gronde niet wordt betwist en zich evenmin enige ambtshalve op te werpen grond van onontvankelijkheid aandient, is de vordering ten gronde ontvankelijk.

3. Ten gronde.

3.1.

De voorliggende vordering is in wezen een buitencontractuele aansprakelijkheidsvordering, wat impliceert dat de partij die daarin wil slagen, het bewijs dient te leveren van een fout, een schade en een oorzakelijk verband tussen beide.

Het komt daarbij nuttig voor eraan te herinneren dat in casu het waarheidsgehalte van de video op zich, bepaald niet het enige criterium vormt bij de beoordeling van het al dan niet bestaan van een civielrechtelijke fout in hoofde van verweersters. In het kader van een aansprakelijkheidsvordering in rechte is de rechtbank niet de *'factchecker'* van dienst, die zich dient uit te spreken over het al dan niet waarheidsgetrouw karakter van elk feit en elke stelling in het filmpje aangebracht. Nog minder zou daarbij iedere onwaarheid in de video automatisch moeten leiden tot het weerhouden van een fout in hoofde van verweersters. Enkel relevant in dit verband is de vraag of verweersters al dan niet hebben gehandeld zoals een normaal zorgvuldige dierenrechtenorganisatie onder dezelfde omstandigheden zou hebben gedaan. Het is daarbij niet ondenkbaar dat niettegenstaande men normaal zorgvuldig heeft gehandeld, er toch bepaalde feitelijke onjuistheden in een publicatie zijn geslopen. Anderzijds is het evenmin ondenkbaar dat de publicatie van een filmpje dat op zich geen enkele feitelijke onwaarheid bevat, op grond van andere omstandigheden zou worden aangemerkt als onrechtmatig.

Wat er ook van zij, in casu is het wachten tot pagina 27 van de besluiten voor eiseres, voor zij onder haar vijfde middel in een zeker detail uiteenzet hoe het filmpje in kwestie volgens haar diverse leugens, fouten en misleidingen zou bevatten, dewelke zij onderverdeelt in een drietal categorieën, te weten :

- het ontbreken van een datum, locatie en bron bij *'het merendeel van de beelden'* in de video,
- een verouderd karakter van bepaalde beelden in de video,

- onzorgvuldige citaten van uitspraken van *'Respectful Life'* en derden.

3.2.

De eerste categorie beweerde inbreuken, steunt eiseres kennelijk op de impliciete vooronderstelling dat het een norm van algemene zorgvuldigheid zou zijn, dat bij het maken en publiceren van een videofilmje, bij elk beeld de datum, de locatie en de bron ervan zou worden vermeld.

Zij kan daarin hoegenaamd niet worden bijgetreden.

Niet enkel vormt een dergelijke handelswijze niet de algemene norm, de rechtbank kent zelfs geen enkel voorbeeld van een videofilmje op welk platform ook gepubliceerd, waarbij systematisch ieder beeld vergezeld zou gaan van een vermelding van de datum, de locatie en de bron ervan.

De afwezigheid in het algemeen van dergelijke vermeldingen bij de beelden in het filmje in casu aan de orde, maakt op zich in hoofde van verweersters dan ook in elk geval manifest geen inbreuk uit op de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Concreet worden op de momenten waarop in het filmje de herkomst van paarden uit paardenraces en rodeo's ter sprake komt, beelden getoond van respectievelijk paardenraces en rodeo's. Het is daarbij voor eenieder overduidelijk dat deze beelden louter strekken tot illustratie van de termen *'paardenraces'* en *'rodeo'* in de tekst en dat dit met andere woorden geen beelden zijn die werden gemaakt tijdens het transport- of slachtproces bij leden van *'Respectful Life'*. Van een daadwerkelijke inhoudelijke onwaarachtigheid van de verklaring op het einde van het filmje, als zouden alle beelden gemaakt zijn bij deelnemers aan *'Respectful Life'*, is op grond hiervan dan ook geen sprake.

3.3.

Onder de tweede voormelde categorie beklagt eiseres zich erover dat bepaalde beelden in het filmje *'verouderd'* zouden zijn.

Zij licht daarbij niet in detail toe vanaf welk tijdsverloop beelden zouden zijn te beschouwen als *'verouderd'* of *'gedateerd'*, noch op welke wijze in concreto het gebruik van dergelijke beelden in hoofde van verwerende partijen in casu een fout zou uitmaken in de zin van art. 1382 oud B.W. Het enkele feit op zich dat een filmje beelden bevat die dateren van een zekere tijd geleden, kan op zich in algemene termen bezwaarlijk als foutief worden beschouwd.

In de mate dat eiseres met haar uiteenzetting op dit punt impliciet zou bedoelen dat de situaties zoals te zien op de beelden in kwestie, op heden niet meer actueel zouden zijn of niet meer aan de werkelijkheid zouden beantwoorden, levert zij van deze stelling geen enkel bewijs.

Evenmin wordt op enige andere wijze in concreto aangetoond dat verweersters in het kwestieuze filmpje bepaalde beelden zouden gebruiken op een wijze die zou zijn te beschouwen als leugenachtig of anderszins strijdig met de werkelijkheid.

Voor het overige is het onder dit punt zo dat wanneer verweersters in het filmpje zouden suggereren dat bepaalde vormen van transport voor paarden problematisch zouden zijn, zij daarmee louter een mening vertolken die zij uiteraard perfect gerechtigd zijn te uiten, ook wanneer eiseres dienaangaande kennelijk een andere mening is toegedaan.

3.4.

Tenslotte voert eiseres aan dat geen enkele van de uitspraken van *'Respectful Life'* die in het filmpje aan bod komen, *'fatsoenlijk'* zou worden geciteerd, evenmin als de citaten van derden.

De voorbeelden die eiseres in dit verband aanhaalt, gesteund op de afwezigheid van aanhalingstekens bij de citaten van *'Respectful Life'*, zijn weinig ernstig. Op grond van de inhoud, de opmaak en de lay-out van de teksten in kwestie, is het voor eenieder overduidelijk dat dit citaten betreffen van de website van *'Respectful Life'*, ook zonder het gebruik van aanhalingstekens. Dat daarbij de exacte vindplaats van het citaat in het filmpje (lees: de volledige URL) niet in detail wordt weergegeven, is eigen aan het dynamische karakter van een dergelijke video en kan hoegenaamd niet gelden als problematisch. Dit laatste geldt evenzeer voor het feit dat de citaten in kwestie onder de vorm van een eigen opmaak en lay-out worden weergegeven, in plaats van door middel van bijvoorbeeld een schermafbeelding van de website in kwestie. De argumentatie van eiseres op dit punt mist werkelijk iedere ernst.

Ook van een leugenachtige of foutieve weergave van een citaat van een zekere professor Driessen in het filmpje, is geen sprake. De uitspraken van de betrokkene over het gebruik in Argentinië om kadavers op een hoop te laten liggen in het kader van *'natuurlijke recycling'*, wordt door het filmpje compact doch op zich inhoudelijk correct weergegeven. Indien eiseres meent dat deze uitspraken meer context vereisten, staat het haar vrij deze context van haar kant te verschaffen in het kader van het publieke debat. In elk geval werd door verweersters in dit verband niet de minste inbreuk op de algemene zorgvuldigheidsplicht begaan.

3.5.

Gelet op het geheel van voorgaande elementen kan slechts worden vastgesteld dat eiseres geenszins het bewijs levert van haar conclusie als zou het filmpje in kwestie *'onware, misleidende informatie [bevatten], ingevolge het bedrieglijk gebruik van de getoonde beelden'*.

Eiseres steunt zich voor deze stelling louter op haar eigen eenzijdige en ongefundeerde beweringen, die door geen enkel concreet, tastbaar of objectiveerbaar element worden gestaafd.

Dat het filmpje in kwestie *'een veralgemeend negatief beeld van Respectful Life en het paardenvlees afkomstig van haar deelnemers'* schetst, kan geredelijk worden aangenomen. Op geen enkele wijze echter maakt eiseres in concreto zelfs maar aannemelijk, laat staan dat zij zou bewijzen, dat dit beeld flagrant in strijd zou zijn met de werkelijkheid.

Het is nogal evident dat het enkele feit dat de video een negatief beeld schetst van een bepaald fenomeen, deze op zich hoegenaamd niet tot een vorm van laster of eerroof maakt, zoals eiseres onbegrijpelijkerwijs lijkt te menen.

Het middel in kwestie dient dan ook resoluut van de hand te worden gewezen.

3.6.

Onder haar vierde middel voert eiseres tevens een merkenrechtelijke inbreuk aan, op grond van het feit dat het merkenrechtelijk beschermde logo van *'Respectful Life'* in het kwestieuze filmpje een aantal keer in beeld komt.

Dit middel is zo mogelijk nog minder ernstig dan het voorgaande.

Het spreekt nogal voor zich dat het voorkomen van een bepaald logo in een filmpje dat een standpunt inneemt inzake een maatschappelijk thema (in casu de handel in paardenvlees), geen vorm van gebruik van dat logo uitmaakt waartegen het merkenrecht bescherming biedt.

Het middel dient zonder meer te worden afgewezen.

3.7.

In acht genomen het voorgaande is het evident dat de vordering dient te worden afgewezen en eiseres dient in te staan voor de gedingkosten.

In dit verband voeren verweersters terecht aan dat eiseres zich met haar voorliggende vordering op eerder flagrante wijze bezondigt aan procesrechtmisbruik.

Uit het geheel van de voorgaande overwegingen blijkt immers overduidelijk dat de vordering nooit enige kans van betekenis op slagen heeft gehad, gelet onder meer op de gestrengheid en terughoudendheid waarmee een vordering tot inperking van het fundamentele recht op vrije meningsuiting dient te worden benaderd.

In wezen komt de argumentatie van eiseres er louter op neer dat zij niet opgezet is met het feit dat er een filmpje online wordt geplaatst, dat zich bijzonder kritisch uitlaat over het initiatief *'Respectful Life'* zoals door haar op poten gezet. Geen normaal zorgvuldige procespartij kon onwetend zijn van het feit dat een dergelijke subjectieve ontevredenheid kennelijk een onvoldoende grond vormt voor het opleggen van een publicatieverbod en de toekenning van een schadevergoeding.

Manifest is geen enkele van de middelen ter staving van de vordering te beschouwen als ernstig. Manifest werden deze slechts aangevoerd om de schijn te wekken als zou eiseres met haar vordering daadwerkelijk het formele voorwerp ervan nastreven, terwijl het er haar in werkelijkheid duidelijk van meet af aan louter om te doen was verweersters – evenals mogelijks derden-medestanders die hun overtuigingen zouden delen – te intimideren met schadeclaims en te belemmeren in hun werking door hen nodeloos op kosten te jagen.

Het gegeven dat eiseres er niet in slaagt enige schade van betekenis te bewijzen die zij als gevolg van de publicatie van het filmpje in kwestie zou lijden, gelet onder meer op het uiterst beperkte bereik dat dit klaarblijkelijk slechts heeft, zet de afwezigheid van een legitiem doel in hoofde van eiseres bij de voorliggende procedure nog slechts des te meer in de verf.

Een dergelijke kwaadwillige sabotage van het publieke debat, door misbruik van het gerechtelijk systeem, is binnen een democratische rechtstaat bijzonder kwalijk en schadelijk.

Op grond van de onredelijke situatie waartoe dit misbruik in hoofde van verweersters leidt en de kosten die daarmee in hunnen hoofde gepaard gaan, is het terecht dat zij in casu aanspraak maken op een verhoogde rechtsplegingsvergoeding.

De toepasselijkheid van de schijf voor niet in geld waardeerbare vorderingen, staat in dit verband niet ter discussie en spoort inderdaad met het gegeven dat het publicatieverbod kennelijk de voornaamste component van de vordering uitmaakt.

Zowel de procedure inzake het verzoek tot voorlopige maatregelen, als de procedure ten gronde dienen in dit verband in aanmerking te worden genomen.

Alle concrete omstandigheden van de zaak in acht genomen, komt een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 12.500,00 euro dan ook als gerechtvaardigd voor.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Met toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Rechtsprekend in eerste aanleg en na tegenspraak,

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk, doch wijst ze af als ongegrond.

Veroordeelt eiseres tot betaling van het rolrecht, begroot op 165,00 euro en te innen door de FOD financiën overeenkomstig het K.B. van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en het houden van de registers in de griffies der hoven en rechtbanken.

Veroordeelt eiseres tot de overige gedingkosten, aan haar zijde niet te begroten aangezien ze haar hoe dan ook ten laste blijven en aan de zijde van verweersters te begroten op een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 12.500,00 euro.

Dit vonnis is, na beraadslaging, gewezen te Brussel, door de 1^e kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit:

- de heer W. DE GENDT, ondervoorzitter,
- de heer VAN DEN BULCKE, rechter,
- de heer WARSON, plaatsvervangend rechter,
- mevrouw I. KUYS, griffier.

VAN DEN BULCKE

WARSON

KUYS

DE GENDT

en, in toepassing van art. 782bis Ger.W., uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 1^e kamer van 17 02.25 door

- de heer W. DE GENDT, ondervoorzitter,
- mevrouw I. KUYS, griffier.

KUYS

DE GENDT